

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/204/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419203190
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419203190.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Katarínou Heged?šovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanej : Ž.U. K., G.. XX.XX.XXXX, E. K. O. XXX/XX, XXX XX E., o zaplatenie 152,-eur a zmluvnej pokuty s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 152,-eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 152,-eur od 10.11.2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .
- III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 08.11.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 152,-eur, ďalej sumu 56,-eur špecifikovanú ako odplata, tiež zmluvný úrok vo výške 46 % ročne zo sumy 500,-eur od 09.11.2015 do 18.11.2015, zo sumy 413,-eur od 19.11.2015 do 15.12.2015, zo sumy 326,-eur od 16.12.2015 do 18.01.2016, zo sumy 239,-eur od 19.01.2016 do 18.02.2016 a zo sumy 152,-eur od 19.02.2016 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 208,-eur od 10.11.2016 do zaplatenia, poplatok za upomienky vo výške 180,-eur, zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere č.XXXXXXXXXX zo dňa 09.11.2015 poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 500,-eur a žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu vo výške 870,-eur, a to v termíne konečnej splatnosti do 09.11.2016. V žalobe tvrdil, že v zmysle Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sa žalobca a žalovaná dohodli, že ak žalovaná ako spotrebiteľ neuhradí celkovú čiastku úveru v lehote dohodnutej v zmluve, zaväzuje sa zaplatiť žalobcovi zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur a tiež sa žalovaná zaviazala zaplatiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku sumu 30,-eur, a keďže zaslaných jej bolo 6 upomienok, má za ne uhradiť sumu celkom vo výške 180,-eur. Podľa žalobcu žalovaná uhradila mu doposiaľ len sumu 348,-eur, neuhradený ostal zostatok istiny vo výške 152,-eur, odplata vo výške 56,-eur, zmluvná pokuta vo výške 33,-eur, poplatok za upomienky vo výške 180,-eur a úroky a úroky z omeškania uvedené v žalobe.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil svoj výpis z obchodného registra, Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX a Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru.

4. Po výzve súdu žalobcovi uskutočnenej postupom podľa § 138 CSP na čiastočné späťvzatie žaloby čo do zaplatenia úrokov a poplatkov z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru pre nedodržanie náležitostí zmluvy podľa § 9 ods.2 zákona o spotrebiteľských úveroch žalobca podaním súdu doručeným dňa 17.1.2020 oznámil, že čo do zaplatenia odplaty vo výške 56,-eur, poplatkov za upomienky vo výške 180,-eur, a zmluvného úroku tak ako bol špecifikovaný v žalobe berie žalobu späť a žiada aby súd rozhodol už len o zvyšku žaloby. Súčasne predložil svoje vyjadrenie vo vzťahu k zmluvnej pokute na zaplatení ktorej trval.

5. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby žalobcom došlo pred doručením žaloby žalovanej, v súlade s ust. § 145 ods.3 CSP konal súd ďalej o zvyšku nároku bez rozhodovania o zastavení konania v tejto časti. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzatiu žaloby žalobcom ostal nárok na zaplatenie istiny 152,-eur, zmluvnej pokuty vo výške 33,-eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 208,-eur od 10.11.2016 do zaplatenia

6. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami, čiastočným späťvzatím a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 31.01.2020 písomne nevyjadrila.

7. Nakoľko hodnota tohto spotrebiteľského sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1.000,-eur, skutkové tvrdenia strán neboli sporné (keďže žalovaná sa k veci vôbec nevyjadrila), pričom prejednávany spor, v ktorom išlo iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci bolo možné rozhodnúť len na základe predložených listinných dôkazov, súd v súlade s ust. § 297 písm. b) CSP spor prejednal a rozhodol bez nariadenia pojednávania. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.03.2020, miesto a čas jeho verejného vyhlásenia boli v súlade s ust. § 219 ods.3 CSP oznámené na úradnej tabuli súdu vyvesením dňa 03.03.2020 a súčasne na webovej stránke súdu na webovom sídle Ministerstva spravodlivosti SR. Strany sa na verejné vyhlásenie rozsudku nedostavili.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a podania žalobcu súdu doručeného dňa 17.01.2020, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a žalovaná žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca ako veriteľ a žalovaná ako spotrebiteľ - dlžník uzavreli dňa 9.11.2015 zmluvu označenú ako zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou podľa predtlaču v zmluve sú aj Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru. V bode 1 tejto zmluvy je uvedené, že veriteľ sa na žiadosť spotrebiteľa zaväzuje bez zbytočného odkladu po podpise zmluvy poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 500,-eur a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 370,-eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 870,-eur. Ďalej je tam pod bodom 2 uvedené, že odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 140,-eur, čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 28 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Podľa bodu 3 zmluvy úrok je vo výške 46 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 230,-eur. V zmluve je pod bodom 3 tiež uvedené, že spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 870,-eur, ak nie je dohodnuté inak do 9.11.2016, teda doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 9.11.2016. V zmysle bodu 3 zmluvy spotrebiteľ berie na vedomie, že výška priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na poskytnutý spotrebiteľský úver platnej ku dňu podpísania tejto zmluvy o spotrebiteľskom úvere je vo výške 24,67 %. V časti zmluvy označenej ako potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru je uvedené, že spotrebiteľ (žalovaná) mala požiadať o poskytnutie úveru zmenkou. Vyššie uvedené skutočnosti súd zistil z predloženej fotokópie písomného vyhotovenia predmetnej zmluvy.

10. Žalobca v žalobe tvrdil, že žalovaná na nároky z úverovej zmluvy uhradila mu doposiaľ sumu 348,-eur. Žalovaná, ktorej žaloba so všetkými prílohami bola riadne doručená a bola vyzvaná sa k nej vyjadriť

žiadne zo skutkových tvrdení žalobcu nepoprela a preto skutkové tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaná uzavrela s ním zmluvu, že boli jej riadne poskytnuté finančné prostriedky vo výške 500,-eur a že doposiaľ zaplatila žalobcovi sumu len 348,-eur súd v súlade s § 151 ods.1 CSP považoval za nesporné.

11. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatnených nárokov špecifikovaných žalobcom ako nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo potrebné vychádzať z toho, že žalobca je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri v čase uzavretia zmluvy stranami bolo poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Žalovanej úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, čo je aj výslovne uvedené v bode 3 stranami uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere kde zároveň je uvedené, že nejde ani o poskytnutie úveru na účel podľa § 1 ods.3 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy, jej označenia i obsahu je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, ako to tvrdil aj žalobca v žalobe, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.).

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy stranami (9.11.2015) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

13. Podľa § 9 ods.1 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods.2 tohto zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) odplatu podľa osobitných predpisov (§ 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/>> v znení neskorších predpisov, § 1 a 1a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/87/>>, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov).

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

15. Podľa § 11 ods.1 uvedeného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

s) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>, z) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>> a aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>>,

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20150401/>> alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

19. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

22. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

23. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

24. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá žalobcom so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 OZ). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

25. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 500,-eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy zaplatila len sumu 348,-eur. Keďže žalobca neuviedol kedy konkrétne došlo k danej čiastočnej úhrade, či úhradám, súd vychádzal z toho, že došlo k nej v rámci dohodnutej doby splatnosti úveru, t.j. pred 9.11.2016 dokedy sa mala vrátiť podľa zmluvy celá suma úveru, čomu svedčí aj špecifikácia súm a období za ktoré pôvodne žalobca v žalobe požadoval úrok a z ktorej sa javí, že čiastočné úhrady realizované boli v období od 18.11.2015 do 18.2.2016. Nakoľko žalobca opak netvrdil ani nepreukázal, čím neuniesol bremeno tvrdenia o tom, žeby žalovaná suma 348,-eur hradila až v omeškaní, súd v zmysle zásad platných pre sporové konanie vychádzal z toho, že suma 348,-eur bola žalovanou uhradená včas. Žalobca tvrdí, že neuspokojené ostali nároky špecifikované v žalobe z ktorých časť (odplatu, úroky, poplatky za upomienky) vzal po podaní žaloby späť. Vzhľadom na to, že po čiastočnom späťvzati žaloby predmetom posúdenia ostal len nárok na zaplatenie nevrátenej istiny úveru, zmluvnej pokuty a úroku z omeškania, súd posudzoval už len dôvodnosť týchto nárokov.

26. Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie istiny vo výške 152,-eur, niet pochyb, že veriteľovi vzniklo právo na vrátenie úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú žalovanej reálne poskytol. Bolo preukázané, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 500 eur ktorej vyplatenie žalovaná ani nepoprela. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaná doposiaľ uhradila len sumu 348,-eur. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 152,-eur a v tejto časti mal preto žalobu za dôvodnú.

27. V časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 33,-eur súd žalobu mal za nedôvodnú a preto ju v tejto časti zamietol. S tvrdením žalobcu v jeho vyjadrení súdu doručenom dňa 17.1.2020 podporeným poukazom žalobcu na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.24Csp/39/2019 že zmluvná pokuta dohodnutá bola platne a že sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve súd nesúhlasí.

28. Súd dojednanie o zmluvnej pokute v bode 3 zmluvy, pri ktorom vzhľadom na jeho obsah a spôsob zakomponovania do formulára zmluvy nemožno mať pochybnosti, že bolo veriteľom vopred pripravené bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah tohto dojednania alebo ho vylúčiť považuje za neplatné nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka.

29. V tejto časti navyše žaloba žalobcu zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka, čo samo osebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v uvedenej časti. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

30. V súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu na túto zmluvnú pokutu preto súd dáva do pozornosti, že už vo výroku rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn.9Csp/133/2019 bola totožná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute v zmluve žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil ju napr. aj Okresný súd Lučenec vo veci žalobcu sp.zn.12Csp/66/2019 alebo Okresný súd Spišská Nová Ves vo veci žalobcu sp.zn.2Csp/89/2019.

31. Ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je neplatná (podľa ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pričom ide o absolútnu neplatnosť). Jej ďalším používaním dodávateľ vytvára protiprávny stav, navyše zákonom explicitne zakázaný, a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Ak by súd priznal plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, išlo by o tolerovanie pokračujúceho protiprávneho stavu zo strany súdu a popieranie vysokého záujmu Európskej únie a práva Európskej únie na ochrane práv spotrebiteľa.

32. Súd sa plne stotožňuje s vyššie uvedeným právoplatným posúdením uvedeného dojednania ako neprijateľného a absolútne neplatného aj s jeho dôvodmi ktoré žalobcovi musia byť známe nakoľko aj v hore vedených sporoch bol stranou sporu. Uvedené ustanovenie o zmluvnej pokute súd nepovažoval za individuálne dojednané, nakoľko bolo predtlačené vo formulárovej zmluve v rámci bodu 3 zmluvy bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah daného dojednania alebo ho zo zmluvy vylúčiť (napr. v podobe vyznačenia alternatív súhlasím- nesúhlasím).

33. Žalobca platnosť dojednania o zmluvnej pokute obhajoval tvrdením, že žalovaná bola riadne oboznámená so zmluvou vrátane Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, a teda aj s príslušnými pokutami, ktoré bude musieť uhradiť v prípade, ak sa dostane do omeškania, pričom pri podpise zmluvy prehlásila, že sa oboznámila s obsahom zmluvy a súhlasí s ním vrátane Všeobecných podmienok. Poukazyval na podpis žalovanej na zmluve a prehlásenie v spodnej časti zmluvy o úvere, že bola

oboznámená so všetkými jej časťami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať a tiež na umiestnenie samostatného podpisu žalovanej k tomuto prehláseniu na zmluve.

34. K tejto argumentácii žalobcu súd uvádza nasledovné. V ustanovení § 53 ods.3 Občianskeho zákonníka je zakotvená vyvrátiteľná právna domnienka, že každá zmluva medzi spotrebiteľom a dodávateľom sa nepovažuje- pokiaľ nie je poskytnutý dôkaz o opaku - za dojednanú individuálne, ale sa považuje za štandardnú (adhéznú) zmluvu. Túto domnienku nie je povinný vyvracať spotrebiteľ, ale dodávateľ. Rovnako čl. 3 ods.4 smernice 93/13/EHS zakotvuje, že keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že zmluvnú podmienku dojednal individuálne, dôkaz tohto tvrdenia zaťažuje predajcu alebo dodávateľa na čo v prípade sporu musí prihladať aj súd. Podporne viď napr. komentár k § 53 Občianskeho zákonníka autorov JUDr. Imrich Fekete, CSc. JUDr. Martina Feketeová, Občiansky zákonník, prehľadný komentár, EPOS, Bratislava 2012 strana 197 z ktorého súd citoval.

35. Pokiaľ teda ide o otázku, či predmetná zmluva v časti svojich formulárových, predtlačných prehlásení a dojednaní v bode 3 je zložená z individuálne vyjednaných zmluvných podmienok, súd nezistil prekážky na vykonanie súdnej kontroly zmluvných podmienok podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, že by tieto zmluvné podmienky boli individuálne vyjednané (§ 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka). S výnimkou údajov o individualizácii úveru (aká bude jeho výška, výška odplaty, RPMN, termín konečnej splatnosti, alebo potvrdenie o spôsobe poskytnutia úveru) spotrebiteľ nijako nemohol ovplyvniť obsah zmluvy, všetky ostatné časti zmluvy vrátane dojednania o zmluvnej pokute sú dodávateľom vopred pripravené bez možnosti ich vylúčiť, alebo ovplyvniť ich obsah. Preto nemožno urobiť iný záver ako ten, že nešlo o individuálne dojednania, ale o vopred predformulované dojednania s ktorými súhlas či nesúhlas mohol spotrebiteľ vyjadriť len tak, že zmluvu ako celok buď akceptovať bude alebo nie. Za typovú zmluvu nie je možné považovať iba samotné obchodné podmienky alebo zmluvu písanú drobným písmom a na naplnenie individuálne dojednaných podmienok nestačí, že na prečítanie návrhu zmluvy mal spotrebiteľ dostatok času. Dôkaz individuálneho vyjednanie už potom v žiadnom prípade nemožno vyvodiť z toho, že spotrebiteľ zmluvu podpísal, teda súhlasil s ňou, čím tu žalobca hlavne argumentoval, keďže taký záver by celú úpravu prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok a ich individuálneho vyjednanie či nevyjednanie v prípade písomných, teda vždy spotrebiteľom podpísaných zmlúv robil nepoužiteľnou. Za typovú zmluvu, ktorá sa používa vo viacerých prípadoch (štandardná, formulárová) treba považovať nielen všeobecné obchodné podmienky, ale aj predformulované znenia rôznych variant zmlúv, resp. zmluvných ustanovení. Súd si uvedomuje, že je problematické individuálne vyjednávanie zmluvných podmienok u zmlúv, ktoré sa dojednávajú vo veľkom počte, čo je prípad úverových zmlúv uzatváraných v stovkách či tisícoch. Nič nebráni, aby jedna strana kontraktu pripravila a predtlačila text zmluvy, avšak zákon (§ 53 ods.2 Občianskeho zákonníka) venuje mimoriadnu pozornosť práve tomu, aby spotrebiteľ nielenže mal možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy s jej dojednaniami, ale aby aj reálne mohol ovplyvniť ich obsah (napríklad práve slobodným vyznačením alternatívy súhlasím - nesúhlasím), pričom v danom prípade žalobca nepreukázal, žeby s výnimkou dojednaní o výške úveru a jeho hlavných parametroch spotrebiteľ mal možnosť zmluvné dojednania ovplyvniť, či zo zmluvy vylúčiť.

36. V danom prípade súd považoval zmluvnú pokutu vo výške 33,-eur za neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením záväzku (§ 53 ods.3 písm. k/ Občianskeho zákonníka). Nemožno totiž pri posúdení primeranosti jej výšky obísť to, že zmluvná pokuta bola tu dojednávaná popri odplate a úroku spolu vo výške až 74 % poskytnutého úveru. Teda za jeden rok mala žalovaná vrátiť pri poskytnutej sume 500,-eur sumu až 870,-eur, teda istinu úveru so 74 % odplatou. Platnosť dojednania o zmluvnej pokute treba posudzovať k momentu jeho uzavretia, preto ak zmluvná pokuta dojednaná bola popri tak vysokej odplate a navyše k tomu ešte spolu s 30,-eurovými sankčnými poplatkami za upomienky (žalobca pritom pôvodne v žalobe uplatnil za tieto upomienky sumu až 180,-eur) ide v čase uzavretia zmluvy (bez ohľadu na až následné hodnotenie úveru súdom ako bezúročného a bezpoplatkového) o zjavne neprijateľné sankcionovanie a dojednanie. Žalobca tak v prípade nevrátenia úveru sankcionuje spotrebiteľa zmluvnou pokutou, ktorej platnosť sa snaží obhájiť tým, že je jednorázová, paušálna, no v skutočnosti účtuje si ako ďalšiu sankciu na základe rovnakého dojednania za každú upomienku sumu 30,-eur, ďalej úrok z omeškania. Takto dojednané sankcionovanie v momente uzavretia zmluvy podľa názoru súdu je neprijateľné, nevyvážené, a nemôže obstáť. Je nepodstatné, že na zaplatení upomienok žalobca až po podaní žaloby prestal trvať, lebo dojednané popri zmluvnej pokute boli, čo má vplyv na platnosť dojednania o zmluvnej pokute. V danom smere sa súd nestotožnil s odôvodnením práva žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty. Tak, ako už súd uviedol, zmluvná pokuta bola naformulovaná vo

formulárovej zmluve, pričom žalobca nepreukázal, že by bola individuálne dojednaná a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalobca nepreukázal, že by žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť pred podpisom zmluvy ovplyvniť obsah zmluvy v časti uzatvorenia zmluvnej pokuty. S poukazom na ustanovenie § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, sa uvedené zmluvné ustanovenie nepovažuje za individuálne dojednané. Keďže súd dané ustanovenia zmluvy posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, je toto ustanovenie neplatné. Neplatné ustanovenie, t. j. ustanovenie v časti zmluvnej pokuty súd nemôže moderovať.

37. Vo vzťahu k poukazu žalobcu na rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp.zn.24Csp/39/2019 ktorý má podporovať jeho názor o platnosti dojednaní o zmluvnej pokute súd uvádza, že žalobca síce logicky poukázal len na také (jedno) rozhodnutie ktoré podporuje jeho názor, ale musí si zároveň byť veľmi dobre vedomý toho, že toto rozhodnutie nepredstavujú „ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ (článok 2 ods.2 základných princípov CSP), nakoľko v množstve iných rozhodnutí súdov Slovenskej republiky týkajúcich sa žalobcu možno nájsť práve opačné závery s ktorými sa stotožňuje aj tunajší súd. S poukazom na § 53a Občianskeho zákonníka preto súd žalobcovi opäť pripomína, že vo výroku rozsudku Okresného súdu Prešov sp.zn.9Csp/133/2019 bola totožná zmluvná podmienka o zmluvnej pokute v zmluve žalobcu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako ako neprijateľnú zmluvnú podmienku vyhodnotil ju napr. aj Okresný súd Lučenec vo veci žalobcu sp.zn.12Csp/66/2019 alebo Okresný súd Spišská Nová Ves vo veci žalobcu sp.zn.2Csp/89/2019.

38. Z uplatnených nárokov po čiastočnom späťvzati žaloby tak za dôvodný súd mal len nárok na zaplatenie zostatku čistej nevrátenej úverovej istiny, t.j. sumy 152,-eur. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 152,-eur do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradila, čo nespochybnila ani samotná žalovaná, hoci žaloba s prílohami jej bola riadne doručená a bola vyzvaná sa k nej vyjadriť, teda ak by chcela spochybniť základ či výšku voči nej uplatneného nároku, mala dostatočný priestor tak urobiť, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 152,-eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

39. Žalobca uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 208,-eur od 10.11.2016 do zaplatenia.

40. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

43. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

44. Žalobca určil začiatok omeškania žalovanej od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 10.11.2016. Povinnosťou žalovanej podľa zmluvy bolo poskytnutú istinu úveru vo výške 500,-eur vrátiť najneskôr do 9.11.2016. V uvedenej lehote uhradila len sumu 348,-eur, so zaplatením zvyšku vo výške 152,-eur sa preto dňom 10.11.2016 dostala do omeškania ktoré doposiaľ trvá. Sadzba žalobcom požadovaného úroku z omeškania nepresahuje sadzbu určenú podľa vyššie uvedeného zákonného pravidla. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná sa dňom 10.11.2016 dostala do omeškania so zaplatením sumy 152,-eur ktoré trvá doposiaľ, súd uložil jej spolu s istinou zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 152,-eur od 10.11.2016 do zaplatenia. V časti o zaplatenie úroku z

omeškania zo sumy nad 152,-eur súd žalobu zamietol, nakoľko žalobca nepreukázal, žeby žalovaná bola v omeškaní so sumou nad 152,-eur, keď aj úrok pôvodne požadoval po dni 19.2.2016 už len zo sumy 152,-eur z čoho je zjavné, že čiastočné úhrady istiny žalovanou realizované boli do 18.2.2016, a teda pred dohodnutým termínom na vrátenie istiny úveru, čo vylučuje jej omeškanie so sumou nad 152,-eur.

45. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods.3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplataenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol do dňa vyhlásenia rozsudku podaný návrh. Žalovaná ktorej žaloba bola doručená a bola výslovne vyzvaná sa k nej vyjadriť nevyjadrila sa ani k uplatnenému nároku, ani k jeho splatnosti, preto nebol zákonný dôvod a podklad na určenie inej ako zákonnej lehoty na plnenie. Uvedené však žalovanej nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcela splácať v splátkach, obrátila s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

46. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.2 CSP v spojení s § 256 ods.1 CSP. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku na zaplataenie istiny 152,-eur, odplaty 56,-eur, zmluvnej pokuty 33,-eur, poplatkov za upomienky 180,-eur a úrokov a úrokov z omeškania výsledok konania je taký, že žaloba bola čo do zaplataenia sumy 56,-eur titulom uplatnenej odplaty, ďalej čo do zaplataenia sumy 180,-eur titulom uplatnených poplatkov za upomienky a tiež čo do zaplataenia zmluvných úrokov žalobcom vzatá späť, a to nie pre správanie žalovanej po podaní žaloby, ale zavinením žalobcu, čo je treba v zmysle analogického použitia § 256 ods.1 CSP považovať za neúspech žalobcu v tejto časti. I keď v späťvzatej časti konanie vzhľadom na ust. §145 ods.3 CSP (čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom ešte pred jej doručením žalovanej) nebolo formálne zastavované, nič to nemení na tom, že pre účel rozhodnutia o trovách konania túto časť pôvodne uplatneného nároku je nutné zohľadniť, nakoľko pri pôvodne uplatnenej sume 421 eur (152,-eur + 56,-eur +33,-eur + 180,-eur) s úrokmi a úrokmi z omeškania a čiastočnom späťvzati žaloby o sumu 236,-eur a zmluvné úroky zavinenom žalobcom nemožno hovoriť o plnom úspechu a § 145 ods.3 CSP sa nijako nedotýka rozhodovania o trovách konania, ktoré logicky nemôže byť závislé od toho, čo strany nemôžu nijako ovplyvniť, a teda od toho, či súd už žalobu žalovanému doručil alebo nie. Vo zvyšku, čo do zaplataenia sumy 152,-eur a úroku z omeškania z tejto sumy od 10.11.2016 do zaplataenia žalobe bolo vyhovené, čo je treba považovať za čiastočný úspech žalobcu. Teda tak žalobca ako i žalovaná boli v časti úspešní, v časti neúspešní.

47. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky (v tejto súvislosti vid' napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

48. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

49. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

50. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

51. Nie je pritom podľa názoru súdu vôbec podstatné, či žalobca príslušenstvo pohľadávky vo svojej žalobe vyčíslil, kapitalizoval, alebo či ho žiadal „do zaplatenia“, nakoľko rozhodujúce je len to, či ho zaplatiť žiada alebo nie. Odporovalo by základnej logike, ak by do úspechu či neúspechu žalobcu nemalo byť príslušenstvo pohľadávky poňaté len z dôvodu, že žalobca, hoci jeho zaplatenie žiada (a tak v prípade úspechu žaloby v tejto časti by ho žalovaný aj musel zaplatiť) uviedol, že žiada ho „do zaplatenia“, keďže § 217 ods.1 CSP v takom prípade odkazuje na stav v čase vyhlásenia rozsudku. Je na výlučnom rozhodnutí žalobcu aké nároky v žalobe uplatní, pričom si musí byť vedomý všetkých dôsledkov z toho vyplývajúcich vrátane dôsledkov na rozhodnutie o trovách konania v prípade, že v niektorom z nárokov nebude úspešný vôbec alebo len v časti. Podľa názoru súdu aj vzhľadom na účel Civilného sporového poriadku a jeho ciele premietnuté napr. do takých jeho základných princípov ako sú upravené v článku 2, 3 či 5 Civilného sporového poriadku nemôže mať v tomto zákone žiadnu oporu taký jeho výklad, ktorý by žalobcov priam nabádal „skúšať“ na príslušenstve pohľadávky v podobe úrokov a úrokov z omeškania uplatňovať akokoľvek vysoké nároky, často podstatne prevyšujúce samotnú sumu žalovanej istiny s vedomím, že ich prípadné nepriznanie nebude mať žiaden odraz v rozhodnutí o trovách konania.

52. Nakoľko žalobca žalobou domáhal sa na žalovanej, len v podobe vyčíslených nárokov zaplatenia sumy spolu 421,-eur (istina 152,-eur + odplata 56,-eur+ zmluvná pokuta 33,-eur + poplatky za upomienky 180,-eur), je zrejmé, že úspech žalobcu v časti o zaplatenie sumy len 152,-eur a zákonného úroku z omeškania bol výrazne prevýšený jeho neúspechom. Žalobca teda síce návrh na priznanie mu náhrady trov konania podal, vo veci však bol v prevažnom rozsahu neúspešný, nárok na ich náhradu mu preto vôbec nevznikol. Podľa pomeru úspechu v spore vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať, ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.